

Rolle, hvorvidt Børnene før Skoletidens Begyndelse underernæres eller ej. For øvrigt kan jeg tilføje som en parentetisk Bemærkning, at alle Samfundsforhold have jo Indflydelse paa Skolens Gerning. Det har ogsaa Indflydelse paa Skolens Gerning, om Forældrene i deres Ungdom leve et ordentligt Liv, idet Forvildelser nedarves paa Børnene, og dette har i høj Grad Indflydelse paa deres Aandsevner. Jeg mener, at naar vi skulle tage Hensyn til, hvad der berører Skolens Gerning, fører det meget vidt. Men skulle vi have de Børn med, som ikke gaa i Skole, og Skolebørnene med paa de Dage, de ikke ere i Skole, ere vi straks udenfor selve Skolens Omraade, og det mener jeg, der heller ikke er noget uheldigt i. Jeg mener nemlig, at Bepisningen af Børn ikke bør være en Skolesag, thi skulle vi ind paa at gøre det dertil, maa vi, hvis vi skulle være konsekvente, gaa videre end til et Maaltid varm Mad hver Skoledag, vi maa da, forekommer det mig, ende med at gøre Skolen til en Slags Opdragelsesanstalt, der saa godt som helt overtager Børnenes Underhold, Undervisning og Opdragelse, men en saadan Udvikling ønsker jeg ikke.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, vedtoges der her i Folketinget i 1899 et Forslag om Bepisning af fattige Skolebørn. Dette Forslag, der blev begravet i Landstinget, var betydelig mere vidtrækkende end den Lov, vi fik i 1902; det gav nemlig Kommunalbestyrelserne frie Hænder til ikke alene at give et begrænset Tilskud til private Foreninger, der tage sig af Skolebørns Bepisning, men det tilod ogsaa Kommunalbestyrelserne selv at foranstalte Bepisning af fattige Skolebørn. Dette Forslag vandt den Gang Tilslutning hos et stort Flertal af dette Ting, saaledes hele det store Reformparti og Socialdemokratiet, medens det moderate Venstre undlod at stemme, og Højre stemte imod. Efter de Udtalelser, som den Gang faldt fra ledende Politikeres Side, saaledes fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen), det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) og adskillige flere, maa man have Lov til at gaa ud fra, at der paa dette Grundlag maa kunne naas til et Resultat her i Folketinget allerede i Aar. Men jeg vil dog have Lov til at gøre nogle Bemærkninger ogsaa til dette Forslag saavel som til det her foreliggende, nogle Tanker, som jeg vil bede det kommende Udvalg om at tage under velvillig Overvejelse.

Jeg har allerede antydnet, at jeg ikke tror, vi kunne blive staaende ved Bepisning af Skolebørn alene paa Skoledage, vi bør tage alle Børn med, som vitterlig lide Sult. Det er min Mening. Men dette medfører, som jeg ogsaa har berørt, at Sagen glider bort fra Skolens og Skoleautoriteternes Omraade og maa gaa ind under andre Organer. Her kunde det saa ligge nær at henvise Spørgsmaalet til Kommunalbestyrelserne. Men jeg vil dertil bemærke, at Kommunalbestyrelserne have mange andre Opgaver og ere valgte med saa mange andre Formaal for Øje, at de ikke fuldt ud efter min Mening egne sig til at tage sig af den specielle Opgave, her er Tale om. Men vi have netop en Institution, der har til Opgave at tage sig af fattige Mennesker udenfor Fattigvæsenet, nemlig Hjælpekasserne, og det forekommer mig, at den Opgave, her er Tale om, meget naturligt falder ind under Hjælpekassernes Virkeomraade. Da vi forleden behandlede Forslaget om Hjælp til ubemidlede, faderløse Børns Underhold og Opdragelse, blev det fra saa godt som alle Sider hævdet, at denne Sag naturligt hørte hjemme under Hjælpekassernes Omraade, og hvis det skulde ske, at den foreliggende Opgave ogsaa blev henvist til Hjælpekasserne, vilde de to Virksomheder i Virkeligheden i mange Tilfælde falde sammen. Mange Steder vilde et stort Antal af de Børn, som trænge til Mad, være faderløse Børn, hvis Mødre ikke kunne ernære dem, og derfor ville disse Virksomheder naturligt høre ind under den samme Institutions Virkeomraade. Hjælpekassernes Bestyrelser ere desuden valgte af Befolkningen netop for at have Fattigfolks Tarv at varetage. Man har vel derfor Ret til at gaa ud fra, at Hjælpekassernes Bestyrelse saa nøje som muligt repræsenterer Befolkningens Villie paa disse Omraader, og man har derfor ogsaa Grund til at gaa ud fra, at denne Bestyrelse har nok saa stor Interesse for denne Gerning, som man kunde forudsætte vilde være til Stede hos en Kommunalbestyrelse, der har mange andre Opgaver at varetage, ligesom jeg ogsaa mener, at Hjælpekassens Bestyrelse maa antages at have noget mere Tid til sin Raadighed til at undersøge Forholdene i de forskellige Hjem end Kommunalbestyrelserne.

Jeg ved nok, at ærede Medlemmer nu ville spørge mig: Skal Hjælpekassens Bestyrelse da bevilge Pengene og Kommunalbestyrelsen udbetale dem? Gaar det an med andre Ord, at en Institution har